

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 8, 25. årgang, september 2023 - Pris 35 kr.

**INTERVIEW MED
RAVI PRABHU**

**SRILA PRABHUPADA
I SVERIGE 1973**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Janmastami osv.

Forsidebilledet er fra Korsnäs Gård i Sverige af ISKCON'S eneste Radha-Krishna Deiteiter i Skandinavien – Sri-Sri Gandharvika-Giridhari. Billedet er passende, dels fordi det er både Sri Krishna Janmastami og Radhastami i denne måned, dels fordi ISKCON blev etableret i Sverige for 50 år siden. I den anledning omtales Prabhupadas historiske besøg i september 1973 i Stockholm (se side 6).

Vi har også et andet historisk indslag med Ravi Prabhu, der var tempelpræsident i København fra 1980-1982. Interviewet er en del af vores arbejde med at kortlægge ISKCON Danmarks tidlige historie. Pludselig dukkede Ravi op i København for første gang i mange år, så det var oplagt at få ham til at fortælle om sin tid i Danmark (se side 9).

Bemærk de mange store dage i denne måned – Sri Krishna Janmastami, Srila Prabhupadas *vyasa-puja*, Sri Radhastami, Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomstdag, Haridasa Thakuras bortgangsdag m.fl. – hvor nogle traditionelt fejres i største stil. Vi skrev allerede om Janmastami i forrige nummer. I dette nummer omtales Prabhupadas *vyasa-puja* (se side 13) og Radhastami (se bagsiden), imens pladsen ikke tillader omtale af resten. Men det bør selvfølgelig ikke afholde nogen fra at markere dem. Glædelig Janmastami osv. til alle. Ld. 🌸

KALENDER

Torsdag 7.9	Sri Krishna Janmastami: Herren Sri Krishnas fremkomst (faste til midnat)
Fredag 8.9	Nandotsava Srila Prabhupadas fremkomst
Søndag 10.9	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Annada Ekadasi)
Mandag 11.9	Bryd fasten mellem 6:33–10:54
Onsdag 20.9	Srimati Sita Thakurani, Sri Advaita Acaryas hustrus, fremkomst
Torsdag 21.9	Lalita sasti
Lørdag 23.9	Radhastami: Srimati Radharanis fremkomst (faste indtil middag)
Mandag 25.9	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Parsva Ekadasi) (faste indtil middag for Herren Vamanadeva i morgen)
Tirsdag 26.9	Bryd fasten mellem 7:01–11:00 Sri Vamana Dvadasi: Herren Vamanadevas fremkomst Srila Jiva Gosvamis fremkomst
Onsdag 27.9	Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomst
Torsdag 28.9	Ananta Caturdasi Vrata Srila Haridasa Thakuras bortgang
Fredag 29.9	Sri Visvarupa Mahotsava Srila Prabhupadas sannasya-initiering Caturmasyas tredje måned begynder (faste fra mælk i en måned)
Torsdag 5.10	Srila Prabhupadas ankomst til USA
Tirsdag 10.10	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Indira Ekadasi)
Onsdag 11.10	Bryd fasten mellem 7:31–11:07
Lørdag 21.10	Durga Puja
Tirsdag 24.10	Ramacandra Vijayotsava Srila Madhvacharyas fremkomst
Onsdag 25.10	Ekadasi (mahadvadasi, faste fra korn og bønner for Pasankusa Ekadasi)
Torsdag 26.10	Bryd fasten mellem 8:02–11:16 Srila Raghunatha Dasa Gosvamis bortgang

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

6 Srila Prabhupada i Sverige 1973

9 Interview med Ravi Prabhu

13 Srila Prabhupadas Vyasa-puja 2023

15 Gode morgener

17 Hvad er du sur over?

19 Krukken med Dahi

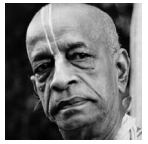
20 Tørstegte grøntsager

22 Tankegymnastik

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2023, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

KENDSKAB TIL LIVETS FORMÅL, 3

af Srila Prabhupada (Oversat af Christopher Thuesen)

Ethvert eftertænksomt menneske vil stille det fundamentale spørgsmål: "Hvad er formålet med livet?" Desværre øges vores besvær med at finde den egentlige mening af, at tusindvis af modstridende filosofier, religioner, ideologier og deres tilhængere strides om vores loyalitet. Srila Prabhupada giver her i artiklen simpel og oplysende vejledning. Artiklen er hentet fra bogen Science of Self Realization. Første og anden del bragtes i de to forrige numre.

Folk går i kirke og beder: "Gud, giv os i dag vort daglige brød." Hvis Han ikke gav os det, ville vi ikke kunne opretholde livet. Det er et faktum. Vedaerne forklarer også, at Guddommens Højeste Personlighed opfylder alle levende væseners behov. Gud sørger for føde til alle. Vi mennesker har vores økonomiske problemer, men hvor finder vi økonomiske problemer andetsteds end i menneskesamfundet? Fuglesamfundet lider ikke af økonomiske problemer. Blandt de 8,4 millioner livsarter udgør menneskesamfundet blot en lillebitte del. Vi har skabt så mange problemer: Hvad skal vi spise, hvor skal vi sove, hvordan skal vi have sex, hvordan skal vi forsvare os? For os er det store problemer, men for hovedparten af levende væsener - de undersøiske væsener, fiskene, planterne, insekterne, fuglene, dyrene og de mange millioner andre livsformer - er det intet problem. De er også levende væsener. Tro ikke, at de er anderledes end os. Det er simpelthen ikke sandt, at mennesket skulle være det eneste levende væsen og samtlige andre være døde. Nej. Og hvem sørger for deres ve og vel? Det gør Gud. Planterne og dyrene møder ikke op på kontoret. De tager ikke på universitet for at få teknisk viden for at tjene penge. Hvordan skaffer de sig så føde? Gud brødføder dem. En elefant spiser flere hundrede kilogram om dagen. Hvordan skaffer elefanterne al deres mad? Sørger vi for, at de får stillet sulten? Der er hundredetusindevis af elefanter. Hvem sørger for dem?

Anerkendelsen af, at Gud forsyner os, er

bedre end at tro: "Gud er død. Hvorfor skulle vi gå i kirke og bede Gud om at give os brød?" I *Bhagavad-gita* står der: "Fire slags folk kommer til Krishna: den lidende, den, der er i pengekvaler, den vise og den nysgerrige." Den nysgerrige, den vise, den lidende og den, der er i pengekvaler - disse fire grupper henvender sig til Gud. "Min kære Gud, jeg er helt udsultet. Giv mig mit daglige brød." Det er udmærket. De, der således henvender sig til Gud, betragtes som *sukrtinah*. *Sukrti* betyder "from". De er gudfrygtige. Selv om de beder om penge eller mad, betragtes de som fromme, for de henvender sig til Gud. Andre opfører sig stik modsat. De er *duskrtinah*, blasfemiske. *Krti* betyder "meget fortjenstfuld", men ordet *duskrti* indikerer, at de misbruger deres energi på at lave ravage ligesom ham, der opfandt atomvåbnet. Han havde en hjerne, men han misbrugte den. Han skabte noget forfærdeligt. Skab hellere noget, der vil gøre en ende på døden. Hvad er formålet med at skabe noget, der kan slå millioner af mennesker ihjel på et splitsekund? De skal alligevel dø enten i dag, i morgen eller om hundrede år. Hvad har videnskabsmændene formålet? Det ville være værd at skrive hjem om, hvis de havde sat en stopper for død, sygdom og alderdom. Men *duskrtinaerne* henvender sig aldrig til Gud. De forsøger aldrig at forstå Gud. Derfor er deres energi vildledt.

De grove materialister negligerer deres forhold til Gud og betegnes som *mudhaer* i *Bhagavad-gita*. *Mudha* betyder "æsel". De, der slider og slæber for at tjene penge, sam-

menlignes med æsler. De spiser dagligt de samme fire *capatier*, men de arbejder unødigt hårdt for at tjene tusindvis af kroner. Andre igen beskrives som *naradhama*. *Naradhama* betyder "de laveste blandt mennesker". Menneskeformen er beregnet til at erkende Gud. Det er menneskets ret at forsøge at erkende Gud. Det er kun den, der forstår Brahman, Gud, der er en *brahmana*, ikke andre. Så det er pligten for den, der er inkarneret i en menneskeform. I ethvert menneskesamfund finder man et eller andet system, der kaldes "religion", igennem hvilket man forsøger at forstå Gud. Det er underordnet, om det er via den kristne, muhamedanske eller hinduistiske religion. Det gør ingen forskel. Systemet er til for at hjælpe os med at forstå Gud og vores forhold til Ham. Intet andet. Det er alle menneskers pligt, så hvis menneskesamfundet lader hånt om den pligt, er det et dyresamfund. Dyr evner ikke at forstå, hvad Gud eller deres forhold til Gud er. De interesserer sig kun for at spise, sove, parre sig og forsvare sig. Hvis vi kun bekymrer os om disse ting, hvad er vi så? Vi er dyr. Derfor står der i *Bhagavad-gita*, at de, der ikke benytter sig af denne mulighed, er "de laveste blandt mennesker". De blev født i en menneskeform, men anvendte den blot til dyrisk sansenydelse, ikke til Gudserkendelse. Derfor er de *naradhama*, de laveste blandt mennesker. Andre folk er meget stolte af deres viden. Men hvad består denne viden af? "Der er ingen Gud. Jeg er Gud." Deres virkelige viden har *maya* fjernet. Hvis de er Gud, hvordan er de så blevet til hunde? Der er utallige ting, der taler imod deres argumenter, men de trodser blot Gud. Ateisme. Fordi de klynger sig til den ateistiske proces, er deres virkelige viden forduftet. Virkelig viden betyder at have kendskab til, hvad Gud og vores forhold til Gud er. Hvis man ikke er bekendt med dette, må det forstås, at *maya* har forvansket éns viden.

Der er hjælpemidler til rådighed, hvis vi på

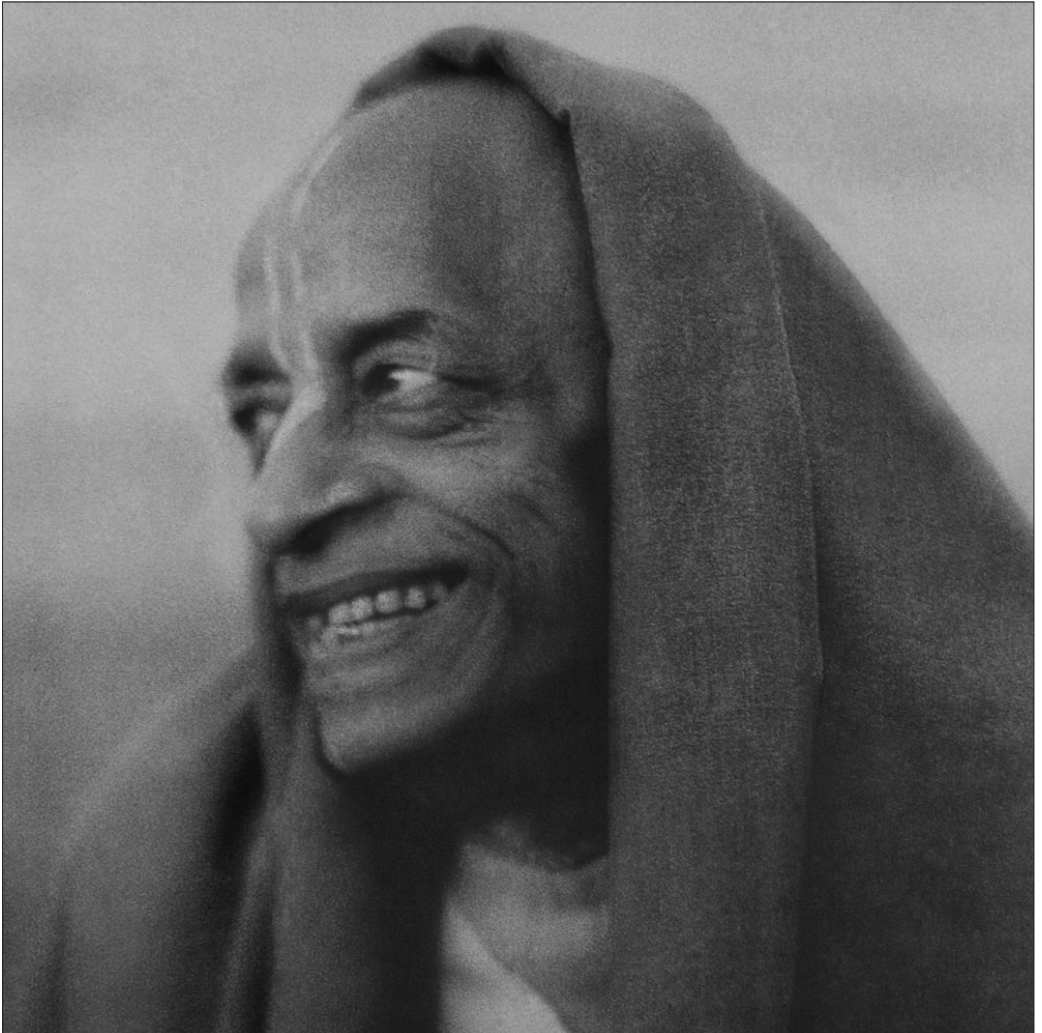
denne vis forsøger at forstå vores forhold til Gud. Der er bøger, og der er viden, så hvorfor ikke drage fordel deraf? Alle og enhver bør benytte sig af denne viden. Forsøg at forstå, at i *Bhagavad-gita* og anden vedisk litteratur står der overalt, at Gud er stor, og at vi, selv om vi kvalitativt er ét med Gud, er beskedne af omfang. Havet og dråben besidder samme kvaliteter, men dråbens saltmængde er meget mindre end havets. De er kvalitativt ét, men kvantitativt forskellige. Ligeledes er Gud almægtig, og vi har en lille smule kraft. Gud har skabt alt, men vi kan kun skabe en lille flyvemaskine ligesom de små maskiner, børn leger med. Gud kan skabe millioner af planeter, der svæver i luften. Det er Guds kvalifikation. Vi kan ikke skabe nogen planet. Selv hvis vi kunne skabe en planet, hvad ville vi så få ud af det? Gud har skabt millioner af planeter. Men vi har også en kreativ kraft. Gud har evner, og vi har evner. Men Hans evner og vores evner er uden sammenligning. Hvis jeg siger: "Jeg er Gud," opfører jeg mig tåbeligt. Jeg kan påstå, at jeg er Gud, men hvilke ekstraordinære handlinger har jeg udført for at kunne udnævne mig selv til Gud? Det er ren og skær uvidenhed. *Maya* har forkvaklet intellektet hos dem, der tror, at de er Gud. Vores forhold til Gud er, at Han er stor, og vi er små. I *Bhagavad-gita* siger Krishna klart og tydeligt: "Alle levende væsener er Mine ekspansioner. Kvalitativt er de ét med Mig, men kvantitativt er de anderledes." Vi er på én og samme tid ét med og forskellige fra Gud. Det er vores forhold. Vi er ét, fordi vi har de samme kvaliteter som Gud. Men hvis vi studerer os selv minutøst, vil vi opdage, at selv om vi har mange gode kvaliteter, er Gud os kvantitativt overlegen.

Vi kan ikke opfinde noget, der ikke findes i Gud. Det lader sig ikke gøre. Derfor står der i *Vedanta-sutra*, at alt, vi besidder, også findes i Gud. Det udstråler fra Gud. Fordi vi er små, og fordi vi er begrænsede, er vores forhold til Gud at være Hans evige tjenere. Det er også almindeligt i den materielle verden, at en mand

tjener en mere kyndig mand, der er i stand til at give ham en god løncheck. Den naturlige konklusion er altså, at fordi vi er små, er det vores pligt at tjene Gud. Vi har intet andet formål. Vi er alle forskellige ekspansioner af den oprindelige enhed.

En maskinskrue har værdi, fordi den indgår i en helhed. Men hvis skruen tages ud af maskinen, eller hvis den går i stykker, er den værdiløs. Min finger er millioner af kroner værd, så længe den er knyttet til og tjener min krop. Men hvad er dens værdi, hvis den fraskæres min krop? Ingenting. På

samme vis er vi meget små Gudspartikler. Derfor er vi forpligtigede til at samstemme vores energi med og samarbejde med Ham. Det er vores forhold. Ellers er vi værdiløse. Vi er afskårne. Hvis fingeren bliver ubrugelig, siger doktoren: "Amputer fingeren, ellers vil resten af kroppen fordærves." Hvis vi bliver gudløse, bliver vi på samme måde afskårne fra vores forhold til Gud og sendes ned for at lide i den materielle verden. Hvis vi igen forsøger at knytte os til Guddommens Højeste Personlighed, genoplives vores forhold. 🌸

SRILA PRABHUPADA I SVERIGE 1973

ISKCON SVERIGES 50-ÅRS JUBILÆUM

Det er i år 50 år siden, at Krishnarörelsen, som Hare Krishna-bevægelsen hedder på svensk, blev startet i Sverige. I den anledning holdes der i Stockholm en uges jubilæumsfestival, der falder sammen med fejringen af Sri Krishna Janmastami og Srila Prabhupadas *vyasa-puja*, sådan som det også blev omtalt i sidste nummer af Nyt fra Hare Krishna.

En af de store begivenheder for 50 år siden var Srila Prabhupadas besøg til Sverige i september 1973, hans eneste besøg til Skandinavien. Prabhupadas besøg havde en katalytisk effekt på Sveriges Hare Krishna-bevægelse, der voksede eksplosivt det næste årti og blev en af verdens mest dynamiske *yatraer* i den periode. Mens Hare Krishna først begyndte at blive etableret i andre nordiske lande fra 1980'erne og fremefter, blomstrede Krishnarörelsen i Sverige allerede fra begyndelsen

af 1970'erne og havde inden for et årti flere etablerede templer, et landbrugssamfund, flere restauranter og en Krishnabevidst lokalradio i Stockholm. Mange unge intelligente svenskere blev initierede hengivne, svensk blev et af verdens første sprog, som alle Prabhupadas bøger blev oversat til, og bøgerne blev distribueret i stort antal over hele Sverige op igennem 1970'erne og 1980'erne.

På samme måde nåede Deitetstilbedelsen på Korsnäs Gård, der blev anskaffet på Prabhupadas tid, med indvielsen af Gandharvika-Giridhari den højeste standard af tilbedelse af Sri-Sri Radha-Krishna, og Sverige blev hovedsædet for den nordeuropæiske afdeling af The Bhaktivedanta Book Trust (BBT), hvorfra der blev oversat og udgivet bøger på snesevis af europæiske sprog inklusive alle sprogene i det, der dengang kaldtes Østblok-

Prabhupada på morgenvandring i Stockholm

ken. Frøene til dette og flere andre ting blev sået med Prabhupadas historiske besøg i Stockholm i 1973.

To af de første svenske hengivne, Ajit og Vegavan Dasa, havde sammen med deres hustruer Krishna-premi og Padmavati Devi Dasi lært Hare Krishna at kende i Australien i begyndelsen af 1970'erne og var blevet indviet der. Srila Prabhupada havde efterfølgende opfordret dem til at tage tilbage til Sverige og starte Hare Krishna der. Da Srila Prabhupada kom på besøg i september 1973, havde Ajit og Vegavan sammen med nogle få andre hengivne kun været aktive i Sverige et halvt års tid, men havde alligevel formået at skabe interesse for og opmærksomhed omkring Krishnabevidsthedsbevægelsen og var blandt andet i kontakt med Indiens ambassadør, en professor i sanskrit og en psykiatriprofessor, der alle mødte Prabhupada, da han besøgte Sverige. De hengivne havde lejet et hus, der fungerede som ISKCON's første tempel i Sverige, i Spånga, en forstad til Stockholm, hvor Srila Prabhupada også boede under sit besøg.

Srila Prabhupada ankom fra London til Stockholm på Radhastami onsdag den 5. september 1973. Han blev modtaget af ikke blot interesserede svenskere, men også af en stor gruppe hengivne fra Tyskland og andre europæiske hengivne, der var rejst hele vejen til Sverige for at være sammen med ham. Sammenlagt var over 70 hengivne rundt omkring Srila Prabhupada under hans besøg i Sverige. Så snart han var landet, blev han ført til en pressekonference i VIP-loungen i lufthavnen, hvor han forklarede de fremmødte journalister om forskellen på kroppen og sjælen og opfordrede dem til at tage åndeligt liv seriøst og blive Gudsbevidste ved at praktisere Krishnabevidsthed. Der blev også tid til spørgsmål fra journalisterne, der virkede meget respektfulde og nærmest benovede over for Srila Prabhupada.

Senere samme dag mødtes han med Indiens ambassadør til Sverige, en Hr. Damodara,

i templet i Spånga og havde en hjertelig samtale med ham. Han talte med ham om, hvordan et lands regering har pligt til at gøre borgerne Gudsbevidste, så de ikke går til helvede. Ambassadøren indvendte, at Indien i vore dage er sekulær og skal forholde sig neutral over for religion. Prabhupada uddybede sin pointe og forklarede, at staten sagtens kan være neutral eller sekulær over for forskellige religioner, men har alligevel samtidig pligt til aktivt at holde øje med, at religionernes tilhængere faktisk følger deres religioner. Prabhupada forklarede, at staten skal generelt støtte udbredelsen af Gudsbevidsthed, uanset hvilken form den findes under, og skabe et gunstigt klima for praktisering af alle former for ægte religion.

Om aftenen mødtes han med Professor Suneson, der var professor i sanskrit og bengalsk. De talte om vedisk litteratur og *Caitanya-caritamṛta*. Ajit husker, at Prabhupada sang og spillede harmonium for Dr. Suneson, og hvordan Dr. Suneson satte pris på det.

Torsdag den 6. september startede Srila Prabhupada dagen med en klasse i templet i Spånga over *Srimad-Bhagavatam* 5.5.1-4. Hovedprogrammet senere på dagen var på universitetet i Stockholm i det nyopførte Södra Husen (sandsynligvis i auditorium nr. 10) og var arrangeret af lærer i pædagogik Torbjörn Fjellström, der også var initieret som Nitai Dasa. Før Prabhupadas ankomst havde en gruppe hengivne *kirtana* på scenen. Prabhupada blev modtaget med sang af Hare Krishna, og Prithu Dasa fra Tyskland gav ham en blomsterkrans.

Til alles overraskelse gav Prabhupada ikke en introduktionsklasse, men begyndte programmet med at recitere vers fra *Brahma-samhita*, der indeholder detaljerede beskrivelser af Krishna og den åndelige verden. Han opfordrede publikum til at komme med hjem, tilbage til Guddommen: "Det er livets fuldkommenhed. Det er Krishnabevidsthedsbevægelsens mission."

Fredag den 7. september forelæste Srila

Prabhupada taler i templet i Spånga

Prabhupada først for en gruppe lærere og nogle studerende på Uppsalas filosofifakultet over *Bhagavad-gitas* 13. kapitel. Senere om eftermiddagen talte han foran en stor gruppe studerende. I den dette program, imens Prabhupada og Ajit gik fra filosofifakultetet over til hovedbygningen, spurgte Prabhupada Ajit: "Hvad er disse svenskere interesserede i?" Ajit svarede: "Venstreorienteret politik."

Dette benyttede Srila Prabhupada sig af til at provokere de ellers lidt søvnige svenske studerende og kritiserede den eftermiddag ideen om et klasseløst samfund. Han læste fra *Bhagavad-gitas* kapitel 18, vers 41, der forklarer den naturlige klasseinddeling, der findes i alle samfund med *brahmanaer*, *ksatriyaer*, *vaisyaer* og *sudraer*, eller med andre ord, hvordan samfundet består af førsteklasses, andenklasser, tredjeklasses og fjerdeklases mennesker. Han talte om de forskellige klassers pligter og afviste ideen om et klasseløst samfund som utopi. Men så introducerede han en helt anden lighedsvinkel: Man kan overskride den materielle eksistens' betingethed ved at komme til det åndelige plan.

Det lykkedes Prabhupada at skabe røre blandt de studerende. Efter hans tale fulgte en livlig spørgsmål-og-svar session. En af de

studerende udfordrede Prabhupada, og de havde en lang udveksling, hvor Prabhupada flere gange satte ham til vægs, og en af Prabhupadas hengivne, Hamsaduta Dasa, foldede sig også ud over mikrofonen foran publikum til Prabhupadas store fornøjelse. På et tidspunkt anklagede den studerende Prabhupada for at hævde at være et førsteklasses menneske og tro, at han var bedre end andre, men Prabhupada svarede, at han var femteklasses, for han var alles tjener.

Samme aften talte Prabhupada endnu en gang, denne

gang til en gruppe professorer. Han sørgede for, at der blev serveret god *prasadam*, for han forstod, at selv efter en grundig Krishna-bevidst præsentation ville de næppe have fanget ret meget af, hvad der blev sagt, hvilket også viste sig at være tilfældet. Professorernes spørgsmål var overbelæssede med information fra deres akademiske studier, og de havde ikke kunnet følge Prabhupadas direkte forklaringer og simple svar. Ikke desto mindre gik alle professorerne glade fra mødet med Prabhupada efter at have nydt god *prasadam*.

Lørdag den 8. september talte Prabhupada om morgenen over *Srimad-Bhagavatam* 5.5.1-8 til de hengivne i templet i Spånga, og om aftenen var der et åbent program for alle i Kårhuset i Stockholms centrum. Hengivne havde været på gaden med *harinama* og invitationer hele dagen, og der var blevet tilberedt en stor fest-*prasadam*. Prabhupada talte over *Bhagavad-gita* 7.1 foran et stort publikum, der havde fundet vej til Hare Krishna-festen.

Søndag den 9. september talte Srila Prabhupada om morgenen over *Srimad-Bhagavatam* 5.5.3 til de hengivne i templet i Spånga. Om aftenen havde han igen et program i Kårhuset.

(Fortsættes side 12)

JEG VAR STOLT AF DANMARK

INTERVIEW MED RAVI PRABHU

af Lalitanatha Dasa

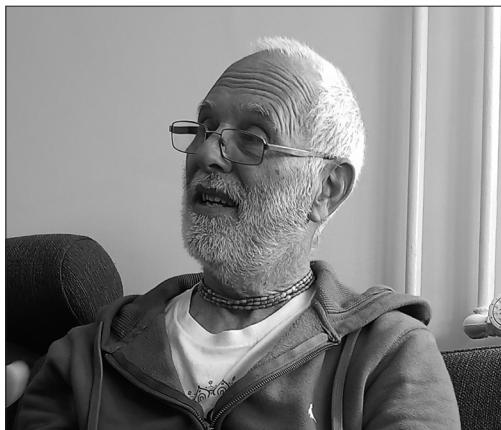
I sidste nummer (i artiklen 'Det var en fantastisk tid', august 2023) omtalte Hadai Odja sine gode oplevelser med Ravi Prabhu, der var tempelpresident for ISKCON's tempel i København et par år i begyndelsen af 1980'erne. Der var derfor lagt op til at kontakte Ravi og høre hans historie fra den tid. Det må Krishna også have syntes, for pludselig kom Ravi ind ad døren til templet i København her den 13. august. Han var tilfældigvis på gennemrejse og kiggede kort forbi. Efter et hjerteligt gensyn kom mikrofon og lydoptager frem til et interview, hvor han fortalte om sin tid i Danmark.

Ravi måtte indrømme, at han ikke huskede alle detaljerne fra Danmark, og på nogle punkter var hans beretning forskellig fra noget af det, vi har hørt fra andre i vores afdækning af ISKCON's historie i Danmark. Det er vel også kun at forvente, når man prøver at huske tilbage til begivenheder, der skete for over 40 år siden. Alligevel viser Ravi en interessant side af vores danmarkshistorie. For Hadai Odja såvel som flere af os andre var Ravi den første hengivne, vi lærte at kende, og vi husker altid positivt tilbage på vores venskab med ham.

Ravi er fra England, hvor han kom til Hare Krishna omkring 1973. Prabhupada bad dengang flere engelske hengivne om at tage til Indien og prædike, fordi de som medlemmer af Commonwealth ikke havde visaproblemer med at opholde sig i landet. Ravi fulgte Prabhupadas opfordring og blev i 1974 indviet af Prabhupada i Vrindavana. Han endte lidt senere i Bangladesh sammen med andre ISKCON-hengivne, hvor de blev konfronteret med en levende *gaudiya-vaishnava*-kultur, som man ikke møder andre steder. Her følte Ravi sig virkelig hjemme. Specielt *kirtana*-kulturen var enestående, og han blev selv lidt af en *mrdanga*-virtuos, hvilket vi i Danmark senere fik fornøjelse af. Hans *kirtanaer* var og er altid fulde af glæde og liv.

Hans involvering med Danmark startede, da han i 1978 sammen med andre hengivne blev sendt til Vesten for at skaffe penge til ISKCON's arbejde i Bangladesh.

Ravi: Som jeg fortalte, kom vi hertil fra Bangladesh for at samle penge ind til templet der. Der

var intet tempel i Danmark, så til at begynde med boede vi hos en favorabel person i hans lejlighed. Det varede dog kun kort, for snart rejste vi rundt fra by til by og gik på gaden. Jeg tror ikke, der er det sted, jeg ikke har været i Danmark. Vi fik selskab af endnu et par hengivne, der samlede ind til Nepal og Mayapur. Ilapati Dasa, der nu er Bhakti-vikasa Swami, og Dhruvanatha plus en italiensk hengiven, hvis navn jeg ikke husker, var med hele tiden, og andre kom og gik.

Ld: I solgte grammofonplader og bøger?

Ravi: Ja, begge dele. Vi havde små engelske bøger, vi gav ud, og brugte grammofonpladerne til at få folk til at give penge. Vores ide var at samle ind til en bil og køre den til Bangladesh. Vi tog ikke til Sverige, for der var der allerede et stort hengivent samfund, men vi var i Danmark og også Norge engang imellem. Det fortsatte indtil omkring jul i 1978. Jeg fortalte vores leder, Prabhavisnu Swami, at jeg ikke vidste, at det ville

have taget så længe, og at jeg savnede Bangladesh. Han svarede, at jeg kunne tage til England og være i templet der et stykke tid. Jeg tilbragte derfor julen i Soho Street i London. Det var tiltrængt. Det er udfordrende at bo i en varevogn, tage bad i havet og gå på gaden hver dag. Det er godt for *brahmacarier*, men dag efter dag i et helt år var udmattende. Andre kom og gik, men jeg var *sankirtana*-lederen. Det var min første oplevelse af Danmark og Norge.

På vej tilbage til Danmark fra London mødte jeg min senere hustru Lilasakti på færgen til Esbjerg. På det tidspunkt hed hun Lizanne. Overfarten var hård, og ude på dækket blev jeg gennemblødt af en voldsom bølge. Jeg havde kun min *dhoti* på, så hun forbarmede sig over mig og inviterede mig til sin kahyt. På den måde lærte vi hinanden at kende. Hun fortalte, at hun og hendes tidligere mand havde startet et politisk parti, og jeg forklarede, at politik ikke var løsningen på det materielle liv. Vi havde en voldsom diskussion, og jeg gav hende en bog, vistnok *Sri Isopanisad*, og fortalte, at hun kunne finde løsninger på alle materielle problemer der.

I havnen i Esbjerg blev jeg hentet af Ilapati og spurgte ham, om vi havde en dansk bog til kvinden, jeg havde mødt (vi havde vist en lille tynd dansk udgivelse af et eller andet). Han spurgte, hvorfor jeg involverede mig med hende. Han var en meget fokuseret *brahmacari*. Jeg svarede, at hun var en god kvinde, og jeg ville opmuntre hende. Jeg bad om hendes telefonnummer og fik det.

Som det næste spurgte Prabhavisnu mig, om vi ikke kunne tage et år mere i Danmark, for der var brug for pengene. Det kunne jeg simpelthen ikke overskue og tænkte, at den eneste måde at slippe udenom det på var at blive en uafhængig *grhastha*. Jeg kunne ikke fortsætte med at være *brahmacari* under en *sannyasi* og hele tiden få at vide, hvad jeg skulle. Illusionen om uafhængighed, ikke sandt?

Jeg ringede derfor til Lilasakti og spurgte,

om hun ville gifte sig med mig. Jeg kan godt se, at det var en lidt usædvanlig ting at spørge en, man lige havde mødt på en båd, om. Men jeg tænkte, at hun var kvalificeret. Hun var en kvinde, og jeg var en mand, så det virkede da som et rimeligt forslag. Hun svarede, at hun slet ikke kendte mig overhovedet. Jeg sagde, at så kunne vi måske mødes og komme til at kende hinanden. Jeg tænkte, at det var den mest naturlige ting at gøre. Vær ærlig. Hun fortalte mig nu her på Samsø [grunden til, at Ravi netop var i Danmark nu i 2023, var Lilasaktis fødseldag på Samsø], at hun havde tænkt, at denne japaner virkelig var en underlig fyr. Jeg ved ikke, hvorfor hun troede, jeg var japaner. Måske var det mit korte hår. En stemme inde i hende havde sagt til hende, at den person kommer til at ændre dit liv, og jeg tror ikke, at hun mente det som noget positivt. Under alle omstændigheder for at gøre en lang historie kort mundede det ud i, at vi besluttede os for at blive gift, så da Prabhavisnu senere kom og bad mig om at blive i Danmark et år mere, fortalte jeg ham, at jeg var færdig som *brahmacari* og skulle giftes.

Min plan var at tage tilbage til Bangladesh med min nye hustru, og alt ville være fint. Det gik ikke helt som planlagt. Godt nok kom vi til Bangladesh og var der en periode, men nu var hun gravid og kunne ikke overskue at skulle føde der. Hun ville hjem, så vi kom tilbage til Danmark, hvor vores datter Candravali blev født i 1980. Vi boede på Fyn, hvor Lilasakti er fra, for der var ikke noget tempel i Danmark. Vi tog så en tur til Korsnäs Gård i Sverige, hvor vi mødte

Harikesa. Han sagde til Lilasakti, at siden hun var dansk, skulle hun oversætte Prabhupadas bøger til dansk, og jeg kunne starte et tempel. Vi tog derfor ned til København og ledte efter et sted og lejede Knabstrupvej 38 i Brønshøj.

Ld: Var der ikke allerede et tempel på Kor-fuevej?

Ravi: Det mindes jeg ikke.

Kesava Priya: Jo, jeg var der sammen med bl.a. Premarasa, Kesinasana og Devamrta Swami.

Ravi: Virkelig? Det første sted, jeg husker, var Knabstrupvej. Det må være min dårlige hukommelse. Jeg husker kun Knabstrupvej.

Vores søn Narottama blev født i 1982 på et hospital i København. På den tid begyndte vi at trykke invitationer og gå på *harinama* og invitere folk til Knabstrupvej. *Brahmacarierne* boede nede i kælderens, og vores familie var ovenpå. I køkkenet lavede vi søndagsfester, og folk begyndte at komme. Når man kommer til et sted på den måde, dukker der interesserede folk op. De ser de hengivne eller har måske hørt om dem. Der var Kenneth og Bhakta Claus, og der var Payonidhi, Pancamuka, Jahnu, Adi Deva, dig selv osv. Jeg har stadig forbindelse med nogle af dem, men andre har jeg selvfølgelig glemt. Der var også Jan, en rigtig kultiveret fyr. Harikesa boede i hans lejlighed, da han var på besøg, for vi havde ikke meget plads på Knabstrupvej.

Ld: Hvad med Jnana dasa?

Ravi: Jo, han var der også. Som det næste ønskede vi at åbne en Govindas Restaurant og fandt et lille sted i Studiestræde. Der kom en kok, Visvadevi, vist nok fra Argentina. Det endte dog med, og det var nok lidt politisk, at Devamrta Swami, der var regionalsekretær, mente, at det var forkert, at jeg ikke først havde spurgt ham om at åbne en restaurant. Jeg svarede, at pengene var kommet fra forsamlingen, og jeg havde ikke misbrugt ISKCON eller BBT's penge og syntes, at det var en fantastisk ide. Det gjorde han ikke, og jeg endte med at blive udskiftet, og Raivata fra Sverige kom ned og overtog.

Ld: Men det var da noget senere?

Ravi: Åh jo, for først flyttede vi jo templet ned

til stedet ved Køge, men jeg husker ikke helt længere, hvad der skete. Visvadevi var der, og vi havde Studiestræde. Jeg husker, at Jagadisa Maharaja kom på besøg. Han gav os gode instruktioner om, hvordan vi behandler *vaisnavæer*, uanset hvad deres status er. Jeg tror, det var godt, for vi forstod ikke helt, hvordan man omgås med ældre hengivne.

Jeg husker Kim og Mikael, der lavede et drivhus af plastik, hvor de dyrkede tomater og agurker. Da Harikesa kom på besøg sammen med et følge, fortalte jeg hans tjenere, at de bare kunne gå ud og plukke friske tomater og agurker og give dem til Harikesa i stedet for at købe dem i Brugsen. De udbrød: "Jamen, de vokser jo i snavset jord! Det kan man da ikke ofre til Krishna!" Det var virkelig en demonstration af manglende forbindelse til den verden, vi er i.

Men som sagt husker jeg ikke alle detaljer fra dengang. Til sidst inviterede Harikesa os op til Sverige til en festival, som jeg ikke præcist husker hvad var. Her kom Tilakanatha og Vaisnavi fra Norge og foreslog, at vi åbnede et tempel der. På grund af situationen i Danmark var det en vanskelig tid for mig, så jeg tænkte, at her var der måske en mulighed, selv om Devamrta Swami også var regionalsekretær i Norge. Vi tog derfor op til Tilakanatha i Bergen.

Her gentog vi den samme proces. Det er altid det samme. Man kommer til et sted, man går ud på gaden og synger, inviterer folk tilbage til *prasadam* og fortæller dem om Krishna. Det svinger med nogle folk, med andre ikke. På den måde bliver nogle hengivne. Sådan var det, da Prabhupada var her. Hengivne kom til templet, blev trænet og drog ud og åbnede andre templer. Man ville lære at lave mad, tilbede Krishnas Deitet, studere bøgerne og lære at spille *mrdanga* og lave *kirtana*, så man selv kunne tage et sted hen og starte et tempel på egen hånd. Hengivne kunne blive anbragt hvor som helst, og de ville starte et tempel, hvor de end var.

I Bergen kom der folk, og nogle af dem blev initieret. Det gik godt. Men så fortalte Devamrta Swami mig, at Harikesa havde sagt, at russerne ville invadere Norge, og vi skulle sælge templet

og bruge pengene på at købe en gård i Sverige. Jeg svarede, at det satte mig i en vanskelig situation som tempelpræsident. Hvis vi sagde, at noget ville ske i fremtiden, fordi denne person skulle være en absolut autoritet med forbindelse til Krishna, men det så ikke skete – det ville udfordre de hengivnes tro. Jeg spurgte, om de var helt sikre på, at russerne kom. Han svarede, at Harikesa havde netop sagt det, så jeg gik med til det. Vi solgte Tilakanathas hus og brugte pengene på at købe Almvik, og vi flyttede selv dertil.

Vi var også i Danmark sommetider, for Lilasakti oversatte jo danske bøger. Men min involvering med Danmark var stort set forbi på det tidspunkt. Omkring 1985 prædikede jeg i Østeuropa og rejste frem og tilbage med bøger ind i kommunistlandene. Så fik Lilasakti en dag at vide, at vi ikke længere kunne være på Almvik. Da jeg kom tilbage fra en af mine ture, fortalte hun, at vi var nødt til at tage af sted. Jeg tænkte, at så kan vi jo tage ned til Danmark. Vi havde to børn,

og Lilasakti kunne arbejde, for hun var meget mere kvalificeret til at arbejde i Danmark end mig, imens jeg kunne tage mig af børnene. Det var helt fint med mig. Men hun nævnte så, at som alternativ kunne vi tage til England, hvor jeg kunne arbejde, og hun kunne passe børnene, hvilket hun helt tydeligt havde mere lyst til. Vi slog plat og krone om det. Jeg tabte, og vi rejste vi til England i 1985.

Dermed var det slut med min tid i Danmark. Men jeg vil sige, at jeg var stolt af den danske *yatra*. Da de sendte mig til Danmark, var forståelsen nærmest, at Danmark kunne aldrig blive til noget. Jeg tænkte da, at det får vi at se, for hvis Krishnabevidsthed er sand for alle sjæle, må det også være sandt for danske sjæle. Hvorfor skulle de udelukkes? Jeg elsker at blive udfordret og ville vise, at det kunne lade sig gøre. Da det så skete, blev jeg stolt af Danmark, og jeg er glad for at se, hvordan der stadig er hengivne og Krishnabevidsthed her. 🌸

(Fortsat fra side 8)

Prabhupada talte om "Guruen og åndeligt liv" og gennemgik hele *gurvastakam*-sangen.

Mandag den 10. september talte han om morgenen over *Srimad-Bhagavatam* 5.5.5. til de hengivne i templet i Spånga. Hans afsluttende ord var: "Spild ikke jeres tid. Fuldfør jeres Krishnabevidsthed til perfektion. Hvad end tid vi har, og hvad end anledning vi har, bør vi bruge på at forberede os selv. Ikke mere nogen materiel krop, hvilket kun er muligt, hvis vi bliver overført til den åndelige verden."

Senere på dagen havde han en samtale med en psykiater, Dr. C. Hauser ("Vores er en psykiatrisk bevægelse"). Aftenen var reserveret til et program i Sigtuna Stiftelsen, hvor Prabhupada talte til et overvejende kristent publikum.

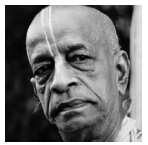
Tirsdag den 11. september fløj Srila Prabhupada tilbage til London. Det havde været en travl og meget vellykket uge i Sverige. Nogle dage havde han talt to-tre gange, og han

havde mødt vigtige personer som den indiske ambassadør og flere ledende akademikere. Han var specielt glad for festivalprogrammet, der tiltrak et stort publikum og gav det en direkte oplevelse af Krishnabevidsthed.

Informationen om Srila Prabhupadas besøg i Sverige er bl.a. hentet fra Yogindra Dasa fra hans beretning om Gandharvika-Giridharis historie plus en kronologi, han skrev over Prabhupadas besøg, fra Bhakti Gauravani Swamis bog "Srila Prabhupada and His Disciples in Germany" og fra Vedabasens kronologi over Prabhupada. De tre kilder er i nogle tilfælde uenige med hinanden om, hvad der skete på hvilke dage. Vi har prøvet at gengive Prabhupadas besøg så præcist, det har været muligt, og er overbeviste om, at selv om der måske er et par unøjagtigheder, ændrer det ikke ved hovedindtrykket af, hvad der skete, da Prabhupada var i Stockholm for 50 år siden. 🌸

SRILA PRABHUPADAS

VYASA-PUJA 2023

Den 8. september, dagen efter Sri Krishna Janmastami, er det Srila Prabhupadas fødselsdag, der også kaldes *vyasa-puja*, når det drejer sig om den åndelige mesters fødselsdag. *Vyasa-puja* betyder tilbedelse af Vyasa, Vedaernes forfatter og nedskriver, der tilbedes ved at tilbede hans rene repræsentant, Srila Prabhupada.

Srila Prabhupada fødtes i 1896, så det er i år hans 127. fødselsdag og en af årets vigtigste dage for alle ISKCON's hengivne af Krishna og Prabhupada. Der er mange måder at fejre dagen på inklusive at deltage i eller afholde en *vyasa-puja*-ceremoni sammen med andre hengivne (i København starter fejringen i templet kl. 15).

En anden ting, man kan gøre, er at skrive en ofring til Srila Prabhupada, hvor man forherliger ham, udtrykker sin taknemmelighed for det, han har givet, og beder om hans fortsatte barmhjertighed. Disse ofringer bliver traditionelt læst op under *vyasa-puja*-ceremonien, men selv om de ikke skulle blive det, er det stadig fantastisk bare at skrive en ofring til Srila Prabhupada, hvilket alle hermed opfordres til at gøre.

Som inspiration følger her en ofring fra en af Srila Prabhupadas disciple, HH Giriraja Swami, fra sidste år (2022).

Vyasa-puja ofring fra Giriraja Swami

Min kære Srila Prabhupada,

Modtag min ydmyge, udstrakte underkastelse ved dine albarmhjertige lotusfødder. Al ære til Din Guddommelige Nåde.

Da en interviewer engang spurgte dig: "Hvad er målet med livet?" svarede du: "Målet med livet er at nyde." Forsøget på at nyde materielt igennem sindet og sanserne leder dog kun til frustration og lidelse. Men åndeligt set kan man nyde i relation til Guddommens Højeste Personlighed. Den glæde er i modsætning til den midlertidige såkaldte lykke i den materielle verden evig, og den evige lykke kan blive til

virkelighed gennem Sri Nityananda Prabhus og din nåde. *Nitya* betyder 'evig', og *ananda* betyder 'lyksalighed'. Hvis vi kan komme i kontakt med Herren Nityananda igennem dig, kan den evige lyksalighed, som vi længes efter, blive til virkelighed.

Hvordan bliver vi kvalificerede til din og Herren Nityanandas nåde? Vi kan lære hvordan ved at læse og høre om Hans kvaliteter og lilaer. Caitanya Mahaprabhu gav Nityananda Prabhu og Haridasa Thakura ordre til at gå ind i Navadvipa og henvende sig til hvem som helst, de mødte på deres vej, og gå dør til dør og bede folk om at synge Krishnas navn, tilbede Krishna og følge Krishnas instruktioner. De skulle ikke skelne mellem hvem, der var kvalificeret, og hvem, der ikke var det. Du, Srila Prabhupada, antog den samme ånd med at henvende dig til alle og enhver – de fromme og syndige, de kvalificerede og ukvalificerede – uden diskrimination.

Som Nityananda Prabhu sagde det, er alle i Kali-yuga praktisk taget ligesom Jagai og Madhai, de fordrukne brødre, der angreb ham fysisk. Men det, der mødte dig, da du kom til Amerika, og den slags mennesker, du henvendte dig til, var noget, som folk nu har svært ved at forestille sig. Du blev ikke altid taget godt imod. Du boede på New Yorks Bowery, den tids mest degraderede del af byen, der hovedsageligt var befolket af drankere, sammen med en ung mand, der virkede interesseret i Krishnabevidsthed. Men en dag blev fyren vanvittig, sandsynligvis på grund af LSD, 1960'ernes svar på den sprut, som Jagai og Madhai drak for 500 år siden. I sin forrykte tilstand virkede han parat til at slå dig ihjel, ligesom Madhai var parat til at slå Nityananda Prabhu ihjel. Du løb ud af døren og ned ad trappen, ligesom Nityananda Prabhu måtte flygte. Det er noget af en historie – hvordan du opholdt dig i forskellige folks hjem og måtte døje så megen modgang. På båden til Ame-

rika havde du to hjerteanfald, og selv i Amerika havde du så mange fysiske problemer. Men du udholdt det hele – disse ”angreb fra *maya*” – alt sammen for at give Gaura-Nitais nåde til os.

Det, Nityananda Prabhu ønskede i Indien, er blevet gjort til virkelighed af dig over hele verden. Du gav det samme budskab – syng Krishnas navne, tilbed Krishna, acceptér Krishna som jeres liv og sjæl – men ikke med så mange ord, for de folk, du henvendte dig til, vidste ikke engang, hvem Krishna er. Da Nityananda henvendte sig til folk i Navadvipa og sagde til dem: ”Syng Krishnas navn, tilbed Krishna og følg Krishnas instruktioner,” vidste de, hvem Krishna var. De forstod, hvad Nityananda sagde, men i Amerika vidste ingen, hvem Krishna er. Så ”Syng Krishnas navn, tilbed Krishna” var nødt til at blive forklaret i bøger, og derfor skrev du så mange bøger for at uddybe, hvem Krishna er, hvad Krishnas navn er, hvorfor vi skulle acceptere Krishna som vores liv og sjæl – det samme budskab, som Caitanya Mahaprabhu bad Nityananda om at give, men i en udvidet form. Når vi nu går ud med dine bøger, er det det samme, som da Nityananda og Haridasa blev sendt ud af Mahaprabhu for at gå til folk med Hans budskab. Nogle gange bliver hengivne ikke taget godt imod, men Nityananda og Haridasa blev heller ikke altid vel modtaget. Mahaprabhu havde natlige *kirtanaer* i Srivasa Thakuras hus. De, der var stolte, fik ikke lov til at komme ind, så alle de stolte folk i Navadvipa blev vrede og spredte rygter: ”De er tyve. De kommer til jeres dør og beder jer om at synge Krishnas navn og tilbede Krishna, men i virkeligheden kigger de efter, hvad I har, som de kan stjæle.” De spredte en masse falsk propaganda. Men det standsede ikke Nityananda og Haridasa, det standsede ikke dig, og det skulle heller ikke standse nogen af os. Vi er nødt til at acceptere det uden at lade os standse.

Da du fik at vide, at en af dine disciple røg *ganja*, marihuana, bad du din sekretær videgive dine instruktioner: ”Fortæl ham, at hvis han ikke holder op med at ryge *ganja*, vil jeg forkaste ham.”

Bagefter spurgte Tamala Krishna Gosvami dig: ”Er det rigtigt, at hvis han ikke holder op med at ryge *ganja*, vil du forkaste ham?”

Du svarede: ”Nej, jeg kan ikke forkaste nogen.”

”Men er du ikke nødt til at trække en grænse et eller andet sted?”

”Herren Nityanandas nåde er ubegrænset.”

Så det var din ånd: Nityananda Prabhus ånd.

Vi er modtagerne af Gaura-Nitais nåde igenem dig. Ved din nåde synger vi Krishnas navne, tilbeder Krishna og følger Krishnas instruktioner og accepterer Krishna som vores livs mål, og ved din nåde kan vi prædike Mahaprabhus budskab til andre. Vi kan tale efter vores bedste evne, og vi kan give folk dine bøger, der overbringer det budskab. Vi forklarer bare dette og præsenterer det på en måde, som folk kan forstå.

En af mine favoritudtalelser fra dig er: ”For at komme til Radha og Krishna har vi brug for Herren Caitanyas nåde. For at få Herren Caitanyas nåde har vi brug for Herren Nityanandas nåde, og for at få Herren Nityanandas nåde er vi nødt til at henvende os til folk som Jagai og Madhai.” Hvis vi nogensinde tænker: ”Jeg er for ophøjet til at henvende mig til disse folk,” bør vi tænke på den instruktion og dit eksempel og virkelig bede og tigge om at være ydmyge instrumenter for din kærlighed, nåde og medfølelse. Som din *guru-maharaja* sagde til dig: ”Det vil være godt for dig og godt for de folk, der hører dig.”

Tak, Srila Prabhupada, for alt, du har gjort for os – for verden. Engagér mig venligst som dine tjeneres tjeneres tjener.

Din evige, taknemmelige tjener,

Giriraja Swami

Afslutningsvis vil vi igen opfordre alle til at skrive en ofring til Srila Prabhupada i anledning af hans vyasa-puja. Send også gerne ofringen ind til Nyt fra Hare Krishna. Vi kan ikke love at trykke alle ofringer, vi modtager, men vi vil ikke desto mindre trykke nogle af dem, vi får, i næste nummer. 🌸

GODE MORGENER

af Rohininandana Dasa (Oversat af Jesper Frydenlynd)

Hengivne forsøger at forme deres liv omkring Krishna. De ved, at når de begynder at elske Herren Krishna, vil deres hjerter springe ud som blomster i den opgående sol. Så i den tidlige morgenstilhed, længe før postbuddet kommer, er hengivne oppe og er opslugte af åndelige øvelser.

Forestil dig denne scene: Din femårige datter blæser i konkylien for at signalere begyndelsen på *arati*.

Familiemedlemmer bliver hurtigt færdige med at klæde sig på, påføre *tilaka* og haster mod tempelrummet.

Din syvårige søn tager *mrdangaen* frem. Det er hans tur til at føre an. Din datter,

som ringer med en klokke i venstre hånd, begynder at ofre ting til Krishna med sirlig koncentration. Din baby svinger gladelig med armene, mens du bærer ham i favnen. Din ægtefælle spiller *karatalaer* og svajer frem og tilbage til *kirtanaens* rytme.

Måske er en anden familie på besøg hos jer. De tager del i det og spiller på instrumenter, klapper og danser. Tempoet bygger op. Det lille tempelrum begynder at ryste. Et overrasket postbud kigger ind ad vinduet.

Kan vi gøre det?

Du tænker måske på din egen familie og overvejer: "Er et morgenprogram som dette muligt for os?"

Ændringer kan være svære at lave, tænker du måske, navnlig sådan én her. Måske føler du dig overmandet af træghed, dine børns modvilje eller din egen mangel på tillid til processen. Så start i det små, også selv om du først er alene om at forsøge at gøre noget for Krishnas fornøjelse. Din beslutning om at gøre det er den halve sejr. Til at begynde med kunne du blot ofre røgelse og en blomst til et billede, mens du sidder foran det og reciterer Hare Krishna. Dernæst kunne du læse lidt af *Bhagavad-gita* eller *Srimad Bhagavatam*. Det kan være, det i alt kun varer ti eller femten minutter, men det er en start.

Dine familiemedlemmer viser måske ikke megen interesse til at begynde med, men de vil mærke din entusiasme og dit engagement. Du kan fortælle dem, hvor vigtig du føler, at Krishnabevidsthed er, og hvor meget det ville betyde at dele en lille portion Krishnabevidst tid med dem. Når de først begynder at prøve det, vil vanskelighederne og det mærkelige hurtigt blive glemt. Krishnabevidsthed er naturlig og nem at gå til.

Afstem varigheden af de forskellige aspekter i dit morgenprogram ud fra dine børns entusiasme. Hvis de en dag ikke nyder *kirtanaen*, så afslut den hurtigere end tiltænkt. De vil føle lettelse i stedet for pres. Hellere, at tingene er kortvarige og gode end udtrukne og påtvungne. Du kan dele en *Srimad-Bhagavatam*-forklaring op i mindre bidder eller omformulere særligt svære passager. Måske kan du skifte *Srimad-Bhagavatam* ud med nogle dages læsning af Prabhupada Nectar (en række små bøger med anekdoter om Srila Prabhupada). Alt for at bevare interessen. Som Srila Rupa Gosvami foreskriver: *yena tena prakarena manah krsne nivesayet* – på én eller anden måde ret dit sind ind på Krishna.

Forældre har en stor udfordring. Børn er stort set blevet befriet fra set-men-ikke-hørt-ideologien. De har en meget større følelse

af lighed med voksne i dag og er mindre bange og undertrykte. "Kernefamilien" har opgivet mange traditioner inden for traditionel familieinteraktion.

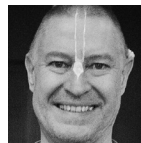
Nu skal hver familie etablere sit eget minisamfund. Og forældre skal være helt klar over, hvad de laver og hvorfor, især i deres åndelige liv. Tving et barn, og man risikerer at miste det senere. Srila Prabhupada advarede ofte sine disciple om, at kunsten at føre et åndeligt lederskab betyder at fremmane – ikke kvæle eller dræbe – en persons iboende tilbøjelighed til at tjene og elske Herren Krishna. Så lad være med at ofre selve essensen for det ydre ritual. Hvis et barns interesse er vakt til live, og hvis barnet har det sjovt, vil eksterne ting som lydighed og regulering let følge senere.

Besøg i det store tempel

Når du først har etableret dit lille tempel derhjemme, vil et besøg i det store tempel blive mere betydningsfuldt. Dine børn vil føle sig mindre som tilskuere og mere som deltagere. Hvis de derhjemme er vant til at spille på *karatalaer* og *mrdanga*, lave arati, lede *kirtana*, give klasse, recitere på *japa* og hjælpe med at tilberede ofringer af mad til Krishna, vil det at besøge et sådant sted, hvor alle disse ting foregår i stor stil, være med til at inspirere dem med friske idéer og entusiasme. Derhjemme vil I således måske bemærke, at de synger en ny melodi eller udvikler deres måde at lave arati på.

Med andre ord vil dine børn ikke se en tur til jeres lokale tempel som en udflugt, der ikke er meget anderledes end en tur i teatret eller cirkus, men mere som en del af det, der allerede er deres livsstil. Krishnabevidsthedens åndelige kultur vil blive solidt forankret i deres hjerter. Og ikke alene vil du føle dig tilfreds med at være vidne til deres åndelige vækst, men du vil opfylde din hellige pligt som forælder – at give dem den bedste start på livet. Som det siges: "Godt begyndt er halvt fuldendt." 🌸

HVAD ER DU SUR OVER?

af Jahnu Dasa

Jeg er egentlig ikke sur over noget. Jeg er derimod skuffet over manglen på åndelig viden i verden, for det er manglen på åndelig viden, der er den basale årsag til alle problemer i verden.

Når man først forstår, at man ikke er sin krop eller sit sind, men det evige selv inden, vil for eksempel racisme, nationalisme, had til andre osv. forsvinde helt af sig selv. Da vil man forstå, at alle levende væsener er evige åndelige bevidsthedspartikler, der alle er dele af den samme helhed.

Jeg forsøger på min egen beskedne måde at dele denne viden med alle, jeg møder.

Det er kun ved at kende sit virkelige selv, at man kan erfare sand lykke i tilværelsen. Sand lykke vil sige lykke for sjælen. Kropslig og mental lykke afløses altid og uden udtagelse af lidelse. Åndelig lykke varer evigt.

I naturvidenskaben opererer man med et kundskabssystem, hvor man indhenter kundskab baseret på empirisk information, der tilpasses nye fakta, efterhånden som de dukker op. Det kaldes foranderlig viden. Men i den vediske videnskab kaldes den metode for uvidenhed. Viden er viden. Enten ved man det, eller også ved man det ikke. Viden forandres ikke fra dag til dag. Det, der er sandt, er også sandt i morgen eller om en million år. Hvis viden forandrer sig og er nødt til at tilpasses ny information, er det ikke viden, men uvidenhed.

I virkeligheden er det ikke tingene, der forandrer sig. Tingene er, som de er, men vores opfattelse af dem forandrer sig i forhold til den information, vi modtager om dem. Det er en mental tilstand, der i den vediske forståelse kategoriseres som uvidenhedens kvalitet.

Man kan tale om relativ viden, men relativ viden er yderst set uvidenhed. Meget af det, der i naturvidenskaben hyldes som foranderlig, tilpasselig viden, er altså blot uvidenhed. Beviset herpå er, at man konstant bliver nødt til at revidere sin såkaldte viden, når ny information fremkommer. Hvis ny viden eller fakta invaliderer den forrige viden, var

den forrige viden ikke viden til at begynde med, og hvis den nye viden, man så kommer frem til, igen bliver revideret af den viden, man 'opdager' i morgen, er det heller ikke viden, men uvidenhed.

En anden ting er, at metoden i *vaisnava*-religionen gør én i stand til at måle viden. Det gøres gennem at forstå viden i forhold til naturens tre kvaliteter – godhed, lidenskab og uvidenhed. Grundliggende kan det siges, at viden i godhedens kvalitet betyder, at man ser alle levende væsener som den åndelige bevidsthedsgnist (sjælen) inden i kroppen. Man ser alle levende væsener som dele af den samme helhed. Man identificerer ikke et levende væsen med dets krop.

Viden i lidenskabens kvalitet betyder, at man ser alle levende væsener som identiske med deres fysiske krop. Man identificerer sig selv og andre levende væsener med deres fysiske fremtoning. På den måde går enheden mellem levende væsener tabt. I stedet forsøger man at skabe enhed og fællesskab gennem nation, samfund, familie, køn, klasse, klub eller omgangskreds.

Og viden i uvidenhedens kvalitet betyder, at man identificerer folk med deres arbejde. Man ser sit arbejde som sit ét og alt. Vi kender alle historien om manden, der går i spåner, fordi han bliver arbejdsløs. Ikke på grund af pengene, men fordi han føler sig til overs og værdiløs.

En videnskabsmand ved en masse om sit speciale, men hvis han identificerer sig selv med sit arbejde, befinder han sig i uvidenhedens kvalitet. Hans arbejde beskriver ham. Eller en fodboldspiller ved, hvordan man spiller fodbold, men det er viden i uvidenhedens kvalitet, for hele hans liv er fodbold.

Generelt kan det siges, at godhed beforder opretholdelse, lidenskab beforder skabelse, og uvidenhed beforder destruktion. Des mere ens viden er i godhedens kvalitet, des mere ser man andre levende væsener som dele af den samme helhed. Dvs., at i godhedens kvalitet har man et

holistisk livssyn.

Og jo mere den viden, man kultiverer, fjerner sig fra den forståelse og gør, at man ser andre levende væsener som deres kroppe (og dermed som objekter), for ikke at tale om, når man helt lever og ånder for sit arbejde – des mere er ens viden i lidenskabens og uvidenhedens kvaliteter.

Des mere ens viden er i godhedens kvalitet, des mere kan man nærme sig det transcendentale stade, fordi man ser tingene, som de er, og jo mere ens viden er i lidenskabens og uvidenhedens kvaliteter, jo mere bliver man cementeret i sin egen opfattelse af virkeligheden og således underlagt illusion.

Vaisnava-religionen giver os formelen til at forstå og adskille de fysiske, psykiske og åndelige planer. I den vediske videnskab (*vaisnava*-religionen) arbejder man med formler, gennem hvilke naturen kan observeres og forstås, som den er. Den vigtigste formel til at forstå naturen er videnskaben om naturens tre kvaliteter – godhed, lidenskab og uvidenhed – og hvordan de blander sig med de 24 materielle elementer, der tilsammen udgør skabelsen.

At man ikke kan vide noget med sikkerhed om livets formål og sandheden om vores eksistens er blot moderne relativistisk propaganda, som desværre langt de fleste mennesker ligger under for.

For at maksimere sin nydelse i tilværelsen og minimere sin lidelse bliver man nødt til at udvikle virkelig viden om naturen, så man kan handle på en sådan måde, at naturen samarbejder med én og opfylder ens ønsker.

Når man er blevet træt af det efter mange liv i sansenydelse, kan man begynde at blive rensat for materiel besmittelse først og fremmest i form af det falske ego, og når man er blevet fri for sit falske ego, kan man begynde at udvikle kærlighed til Krishna. Når man har udviklet kærlighed til Krishna, kan man vende tilbage til den åndelige verden og blive genetableret i sin oprindelige åndelige form og i den nyde en evig leg med Krishna. Der er nok at tage fat på, og man kan aldrig nå til vejs ende, for eksistensen i den åndelige verden er evig ekspanderende glæde. Dette er i kontrast til materiel glæde, dvs. nydelse, der erfares gennem kroppen,

for den slags nydelse afløses altid af lidelse eller ender med at blive kedelig.

I den materielle verden kan lykke kun forstås på baggrund af lidelse. I åndeligt liv bliver man gradvist fri for den materielle verdens dualitet og bliver genindsat i sin åndelige position. Menneskelivet er den eneste mulighed for sjælen til at komme til indsigt om det håbløse i materielle bestræbelser, hvad enten de er gode eller dårlige, for de er under alle omstændigheder midlertidige, og derfor kan de aldrig tilfredsstille sjælen, der er evig og derfor kræver evig tilfredsstillelse.

Det er sandt, at alle levende væsener er mål-orienterede. Det kaldes i den vediske tradition at være knyttet til resultatet af sit arbejde. Det højeste opnåelige mål er at have kærlighed til Krishna, for kun det mål kan fuldt ud tilfredsstille os, og det er også det eneste mål, der kan beskytte os mod den største fare.

Den største fare er, når man endelig har fået en menneskelig form, igen at falde ned i udviklingsforløbet i de 8.400.000 former for liv. Dette kaldes for åndeligt selvmord. Hvis man udelukkende lever for at sove, spise, parre sig og forsvare sig, selv om det gøres på meget sofistikeret vis som menneske, hvor man spiser med kniv og gaffel, sover og parrer sig i en vandseng og forsvare sig med missiler, forspilder man den mulighed, man som menneske har for at opdage den absolutte sandhed og blive guddommelig.

Det virkelige formål med den menneskelige tilværelse er at opdage og lære den Absolutte Sandhed at kende. Spise, sove, parre sig og forsvare sig kan man gøre i en hvilken som helst livsart. Krishna siger: "Min kære Arjuna, eftersom du aldrig er misundelig på Mig, vil Jeg hermed give dig denne mest fortrolige viden og erkendelse. Når du kender den, vil du blive frigjort for alle den materielle eksistens' lidelser." (*Bg. 9.1*)

"Denne viden er kongen over al uddannelse og den mest fortrolige af alle hemmeligheder. Det er den reneste viden, og eftersom den giver en direkte opfattelse af selvet gennem erkendelse, er den religionens fuldkommenhed. Den varer evigt og udføres med glæde." (*Bg. 9.2*) 🌸

KRUKKEN MED DAHI

En fattig dreng var elev i en skole, hvor skolelæreren skulle afholde den årlige dødsceremoni for sin far. Han bad derfor sine elever: "Kan I alle komme med et eller andet?" Førhen plejede læreren ikke at få løn, men alt, hvad han havde brug for, ville eleverne komme med fra enten forældrene eller ved at tigge. Det var systemet, for en *brahmana* kan ikke kræve noget. Forskellige elever lovede at komme med klæde, ris osv. Men denne fattige dreng havde ingenting, så da han blev spurgt, svarede han: "Jeg må først spørge min mor." Læreren sagde: "Fint, men kom tilbage i morgen og fortæl, hvad du kan give."

Derhjemme spurgte drengen: "Min kære mor, alle mine klassekammerater har lovet læreren at komme med noget, og nu er det min tur. Hvad kan jeg love ham?"

Moderen svarede: "Min kære søn, vi er så fattige, at vi har intet at give. Men hvis Krishna giver noget, kan du love det, for Han er Dinabandhu, den fattiges ven."

"Så hvor finder jeg Krishna?" spurgte drengen.

"Jeg har forstået, at Han er ude i skoven," svarede hans mor.

Drengen gik ud i skoven og kaldte: "Dinabandhu, min bror Dinabandhu, hvor er Du?"

Han begyndte at græde, så Krishna kom, for når en hængiven er meget ivrig, kommer Krishna. Han spurgte drengen: "Hvad vil du gerne bede om?" Drengen fortalte ham om situationen. Krishna svarede: "Jeg vil give dig *dahi*, yoghurt."

Da drengen kom i skole næste dag, sagde han derfor til læreren: "Min bror Dinabandhu har lovet at give så meget yoghurt, som du har brug for." Læreren blev glad og sagde, at det var meget godt.

På dagen for ceremonien gik drengen igen ud i skoven og kaldte på Dinabandhu, der gav ham en meget lille krukke med *dahi*. Drengen var så lille, at han ikke forstod, hvor lidt det var, så han kom intetanende til læreren med den lillebitte krukke med *dahi* og sagde: "Det er mit bidrag, som min bror Dinabandhu har givet mig."

Læreren blev vred: "Hvad skal det forestille? Hvordan skal flere hundrede mennesker blive mætte af det?" og han tog krukken og smed den ned på jorden, så yoghurten løb ud. Men lidt efter kom han tilbage og så, at selv om yoghurten var løbet ud, var krukken stadig fuld. Han vendte den om, yoghurten løb igen ud, og da han vendte krukken opad igen, så han, at den stadig var fuld. Så forstod han, at det var en åndelig krukke, der altid ville være fuld, uanset hvor man meget man tog fra den, og han undskyldte sig over for drengen.

Fortalt af Srila Prabhupada, der forklarede, at sådan er Krishnabevidsthed. Man kan tage så meget, man vil, men stadig vil det hele være der. Purnasya purnam adaya purnam eva avasisyate. Det er den Absolutte Sandhed. Selv om alt tages fra Ham, vil Han stadig være lige så fuldstændig, som Han altid har været. 🌸

TØRSTEGTE GRØNTSAGER

MADLAVNINGSLEKTION 9

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Christopher Thuesen)

Fra Back to Godhead 27-05 1993.

En af Srila Prabhupadas favoritgrøntsager retter var pandestegte kartofler, som han kaldte "tørre kartofler". Han ville bede om at få dem serveret fra morgen til sen aften. Som regel serverede vi *capatier* eller *purier* sammen med brasekartoflerne, der er saftige indvendigt med en aromatisk krydring. Folk, der ikke har smagt tørre kartofler før, kan prøve dem med hvidt brød, fuldkornsbrød eller rugbrød.

I Indien tilberedes tørre kartofler med mange lokale islæt. Nordpå består retten gerne af pandestegte kartoffeltern krydret med ristet spidskommen, stødt chili og en knivspids gurbemeje. Østpå er sorte spidskommenfrø og cassia gængse krydderier. Vestpå runder et skvæt limesaft, hakket koriander og raffineret sukker smagen af. Sydpå finder revet kokos og friske karryblade deres vej ind i mange varianter.

Dagligdags tørre grøntsager

Mens tørre kartofler er en stedsegrøn favorit i Indien, er der andre grøntsager, der også smager fortrinligt, når de er tilberedt efter samme metode. Hvis man ønsker dugfriske nye måder at tilberede okra, aubergine, blomkål, squash eller haricot verts på, kan man tage et kig i sektionen om tørre grøntsager i klassens tekstbog, *Lord Krishna's Cuisine*. Kunne 'okra supreme', 'krydrede haricot verts' eller 'squash og grønne ærter' friste? El-

ler hvad med 'stærk blomkål med braiserede tomater' eller 'sprøde aubergineterne med ristede fenikkelfrø'?

Hvis man ikke er i besiddelse af samtlige krydderier, der indgår i opskrifterne, kan man anvende nogle af hverdagskrydderierne, jeg anbefalede i min seneste klumme: gurbemeje, spidskommenfrø, sennepsfrø, korianderfrø, friske urter og stødt chili. Følg opskrifternes teknikker og procedurer, men nedton krydringen i henhold til din families smagsløg.

Fedtfattige tilberedningsteknikker

Flere og flere folk viser interesse for sund mad. Et øget grøntsagsindhold gør ikke blot maden mere spændende. Det er også en essentiel del af sund ernæring. Det er en ideel måde at spise sig mæt på uden at tage på, såfremt man begrænser fedtindholdet til et absolut minimum.

Siden jeg skrev *Lord Krishna's Cuisine*, har jeg reduceret fedtmængden, jeg anvender,

gevaldigt. Det er nemt at reducere mængden af ghee eller vegetabilsk olie i tørre grøntsagsretter fra 4-5 spsk. til så lidt som 2-3, såfremt man anvender kvalitets slip-let pander og gryder.

For at begrænse fedtmængden under opskriftstilberedning kan man tilføje et eller flere skvæt vand eller bouillon for at "vandstege" i stedet for at "fedtstege" grøntsagerne, og hvis man anvender en lille pande, kan man stege kortere tid på et lavere blus. Når først man begynder at begrænse fedtmængden i madlavningen, kan man sætte pris på krydderierne på ny og forfrisket vis.

Opgave

Hvis man følger madlavningsklassen, så lav nogle forskellige tørre kartoffelretter: 'sesam yoghurt kartofler', 'babykartofler med krydret tomatsovs' og 'skorpekartofler med hvide birkes' (mandler kan også bruges, hvis man ikke har hvide birkes).

Opskrifterne nedenfor kan nemt udgøre et måltids hovedret. Begge er løst baserede på anretninger, der var tilberedte af Srila Prabhupadas tidlige disciple Malati Devi Dasi og Janaki Devi Dasi. Det er let at se, hvorfor Prabhupada godkendte retterne.

Malatis tørre kartofler med cashewnødder

(6 portioner)

Malati opfandt denne udsøgte opskrift i et interimistisk køkken i Vrindavana, Indien. Jeg blev opløftet af hendes evne til at skabe kulinariske mesterværker, selv under de ringeste kår. Selv om hun anvendte cassiablade, der kaldes *tejpatra* og er tilgængelige i indiske butikker, fungerer laurbærblade lige så vel.

- 1 kg røde kartofler
- 0,8 dl tørrede cashewnødder
- 2,5 dl korianderblade
- 1 dl vand
- 1½ tsk. vegetabilsk olie
- ½ spsk. spidskommenfrø

- 1 spsk. fennikelfrø
- 2-3 cassia- eller laurbærblade
- Salt og friskkværnet peber

Kog eller damp kartoflerne, indtil de er møre nok til, at man kan stikke en gaffel i dem. Pil dem og skær dem i 2 cm³ tern. Purér cashewnødder, koriander og vand i en blender.

Varm olien i en slip-let pande. Tilføj spidskommen- og fennikelfrø og rist dem, indtil de bliver et par nuancer mørkere. Tilsæt cassia- eller laurbærbladene få sekunder efter kartoflerne. Steg, indtil kartoflerne begynder at blive brune. Tilsæt puréen og steg i et minuts tid. Krydres med salt og peber, inden retten ofres til Krishna.

Janakis tørre kartofler

(6 portioner)

Her byder der sig tre muligheder: almindelige kartofler, kartofler i fedtfattig yoghurt eller kartofler i creme fraiche.

- 800 gram kartofler
- 1 spsk. ghee eller vegetabilsk olie
- 2 tsk. spidskommenfrø
- ¼ tsk. stødt chili
- ½ tsk. gurkemeje
- salt og friskkværnet peber
- 3 spsk. persille
- 0,8 dl fedtfattig yoghurt eller creme fraiche (valgfrit)

Kog eller damp kartoflerne, indtil de er møre nok til, at man kan stikke en gaffel i dem. Køl dem ned, pil dem og skær dem i 1 cm³ tern.

Varm ghee eller vegetabilsk olie i en stor slip-let pande. Når den er varm, men inden den ryger, tilføjes spidskommenfrø og stødt chili, der steges, indtil de bliver en smule mørkere. Tilsæt kartofler og gurkemeje og steg dem, indtil de bliver let brunede. Undervejs tilsættes et stænk vand i ny og næ. Krydres med salt og peber. Tilsæt persille og, hvis man ønsker det, den valgfrie yoghurt eller creme fraiche, inden retten ofres til Krishna. 🌿

TANKEGYMNASTIK

af SB Kesava Swami (Oversat af Jesper Frydenlund)

Træningscentre åbner på hvert gadehjørne – forbrænd mere på kortere tid og bliv en bedre udgave af dig selv, får vi at vide. Om det er en oprigtig opfordring til sundhed og velvære, eller om de blot lokker os til at blive fysisk attraktive, er en anden historie! Uanset hvad, så er kroppen en værdifuld gave, som skal plejes, trænes, næres og vedligeholdes. Førhen var motion flettet ind i dagligdagen. At gå eller cykle var almindelige transportformer. Som tiden gik, blev vi mere og mere avancerede og opfandt biler, motorcykler

osv. Resultatet – vi bruger nu timer i træningscentret på løbebåndene, trædemøllerne og motionscyklerne! Unaturlig livsstil kræver unaturlige løsninger!

Alt imens den usunde verden mister sin fysiske vitalitet, kan vi også betragte, hvordan vi samtidig mister vores skarpsindighed. Ligesom vi træner kroppen og holder den i form, skal vi også træne vores mentale kapacitet. Hvis vi ikke gør det, vil vi ikke være i stand til at udnytte den fuldt ud eller endnu værre ende med at bruge den forkert. Vores mentale evner har brug for konstant træning, da de driver vores retning i livet. De beslutninger, vi træffer, de reaktioner, vi genererer, de opfattelser, vi føder, og de idéer, vi udtrykker, er alle et produkt af vores mentale tilstand. Mennesker har en forfejlet tillid til, at de til fulde forstår deres egne mentale og intellektuelle evner, men tager sig alligevel ikke tid til at forstå dem, træne dem eller finpudse dem.

Måske det er på tide at melde sig ind i "tankernes træningscenter". Her er fire stærke øvelser:

Drop teknologi og tag bøgerne frem – sociale medier og internettet kan ødelægge din koncentration, sløve din refleksionsevne, forstyrre din kritiske sans og kvæle din følsomhed. Seneca opsummerer det smukt – "at være overalt betyder intetsteds at være." Lad os afbryde forbindelsen, tage flere bøger frem, filosofere lidt mere og vende tilbage til den virkelige verden.

Konfronter modsatte meninger – ligesom modstand bygger muskler, nærer det at kommunikere med mennesker med andre meninger end din tankegang. Tal med mennesker, der har et andet syn på livet. Gå ikke ind i diskussionen blot for at "vinde" eller få din stemme hørt, men lad snarere andres spørgsmål, tvivl og meninger virkelig udfordre og klarlægge din egen forståelse.

Stræk din fantasifulde udfoldelse – udtryk dine tanker på kreative måder, og du vil opdage, at dybden af din erkendelse strækker sig. Skriv om det, tal om det, undervis i det og find dynamiske måder at dele det på, og i processen vil du opdage, at din egen forståelse af det hele har udviklet sig markant.

Løb på det mentale løbebånd – lad tankerne brygge videre. Henry David Thoreaus observation – "Som et enkelt skridt ikke vil skabe en vej på jorden, vil en enkelt tanke ikke lave en sti i sindet. For at skabe en dyb fysisk sti skal vi gå igen og igen. For at danne en dyb mental sti må vi tænke den slags tanker, vi ønsker skal dominere vores liv igen og igen." 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08

www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Torsdag 7.9 Sri Krishna Janmastami – Herren Sri Krishnas fremkomst: Fest i templet hele dagen. Festprogram fra kl. 16 frem til midnat.

Fredag 8.9 Srila Prabhupadas vyasa-puja: program i templet fra 15–19

Lørdag 23.9 Radhastami – Srimati Radharanis fremkomst: fest i templet fra 17.00

Onsdag 27.9 Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomst: aftenprogram fra 17.00

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk

Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00

Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00

Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk

Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Onsdag 07.00 - 08.00

Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk

info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>

Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset

Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA CENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver siste fredag i måneden kl. 17-20 (Gaura arati kl 19 og prasad kl 19.30).

Torsdag 07. september: Sri Krishna Janmastami, Herren Krishnas åpenbarelsestid. Fest kl. 17-01: Kirtan, abhiseka, foredrag, artika, dans, teater og prasada!

Fredag 08. september: Srila Prabhupadas åpenbarelsestid. Harinam i Bergen kl. 12-14. Fest i tempelet kl. 17-20. Kirtan, Pushpa-abhiseka (blomsterofting), opplesning av ofringer og Srila Prabhupadas lilamrita, foredrag og prasada.

Lørdag 23. sep: Radhastami, Srimati Radharanis åpenbarelsestid. Harinam i Bergen kl. 12-14. Fest i tempelet kl. 15-18.

Tirsdag 26. sep: Sri Vamana Dvadasi. Sri Vamanadevas åpenbarelsestid. Program kl. 18-20:

Onsdag 27. sep: Srila Bhaktivinoda Thakuras åpenbarelsestid. Program kl. 18-20.

Web: harekrishna.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo

tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag: 11.00-19.00 - Søndag lukket.

RADHASTAMI

Den 23. september, to uger efter Sri Krishna Janmastami, er det Radhastami, Srimati Radharanis fremkomstdag. Srimati Radharani er Sri Krishnas kvindelige modstykke, Hans indre glædesenergi (*hladini-sakti*), personiferingen af hengiven tjeneste.

Da Krishna nedsteg i Vrindavana for 5.000 år for at demonstrere Sine evige *lilaer* og tiltrække den materielle verdens betingede sjæle tilbage til den åndelige verden, fødtes Radharani som datter af Maharaja Vrsabhanu og hans hustru Kirtida. Radharani fødtes blind eller med lukkede øjne, som hun ikke ville åbne. Først da lille Krishna en dag kiggede ned på hende i barnesengen, åbnede Hun øjnene, og fra da af så Hun kun Krishna overalt. Krishna og Radharanis *lilaer* igennem Deres tid sammen i Vrindavana og senere Radharanis savn efter Krishna, da Han forlod Vrindavana, beskrives i *Srimad-Bhagavatam* såvel som i *Caitanya-caritamṛta*. Der findes intet højere og mere helligt end Deres *lilaer*, og det er hengivnes aspiration at tjene det Guddommelige Par og blive helt absorberet i at høre om Deres vidunderlige transcendentale udvekslinger.

Radhastami kan fejres ved at fordybe sig i læsning om Srimati Radharani, ved at have *Radha-kirtana* (sangen *Sri Radhika-stava* af Rupa Gosvami kan synges på denne dag) og ved at tage del i fejringen af Radhastami sammen med andre hengivne. 🌸